

Arătăm în editorialul de luna trecută cine îl poate împiedica pe Putin să pună stăpânire pe Chișinău în alegerile de la 20 octombrie. După cum au demonstrat evenimentele din cursul săptămânii curente, situația creată în urma guvernării hibrid ACUM/PSRM nu conține să stârnească destulă tulburare sufletească în mijlocul electoratului de dreapta, scrie Petru Bogatu pe www.deschide.md, preluat de Romanian Global News.

În coadă de pește

Organizația nonguvernamentală Mișcarea Civică Europeană (MCE) a invitat „forțele naționale, democratice și europene” la o masă rotundă. Motivația acestui gest merge mână-n mână cu nevoia de solidarizare a unioniștilor în vederea obținerii unui rezultat onorabil în scrutinul de la 20 octombrie 2019.

Din cei opt actori de dreapta, antrenați în cursa electorală din capitală, au răspuns apelului patru. La întâlnire s-au prezentat Dorin Chirtoacă, Vitalie Marinuță și Boris Volosatîi. Candidatul Octavin Țîcu, a fost reprezentat de Ana Guțu, vicepreședintele Partidului Unității Naționale.

Participanții la „masa rotundă” s-au arătat îngrijorați de faptul că alegerile ar putea fi câștigate de un candidat pro-Kremlin. Totuși, după cum era de așteptat, deși toți au fost de acord că victoria partidei naționale este posibilă doar în cazul identificării unui candidat comun al dreptei unioniste, întâlnirea s-a încheiat în coadă de pește.

Nu m-aș grăbi să dau vina totuși pentru eșecul consultărilor nici pe cei patru participanți la dezbateri și nici chiar pe cei patru concurenți care au neglijat invitația. O formulă unificatoare a „forțelor naționale, democratice și europene” nu a fost găsită, întrucât aceasta pentru moment nu există pur și simplu.

Pisica neagră într-o cameră întunecată

Experiența politică internațională dovedește că se unesc, de regulă, partidele mai mult sau mai puțin consacrate care își cunosc prețul și pot contribui efectiv, prin participarea lor, la creșterea capitalului politic al alianței electorale. Ele au valoare și conștiință de sine.

Formațiunile politice noi sau mici, neîmplinite deocamdată, sunt ca o pisică neagră într-o cameră întunecată. Degeaba le cauți, s-ar putea nici să nu fie în încăperea prin care orbecăiești.

În aceste împrejurări, partidele care nu au cucerit încă niciun trofeu politic în viața lor folosesc alegerile ca o oportunitate de afirmare. Ele nu au astfel motive să se dea la o parte.

Și mai este ceva. În Republica Moldova, s-o spunem pe șleau, sunt destule formațiuni mici pentru care politica este o sinecură. Ele beneficiază de anumite fonduri internaționale doar datorită faptului că există. Ieșirea din competiție n-ar face altceva decât să le aducă niște daune financiare.

Partidele la noi nu coalizează chiar și în momente istorice cruciale. În 2009, când miza era viitorul european al Republicii Moldova și înlăturarea comuniștilor de la guvernare, principalele formațiuni proeuropene (PLDM, PL, PDM) nu au avut puterea să se alieze într-un bloc electoral. Ele au concurat separat și în scrutinul din aprilie, și în cel din iulie 2009.

Așa fiind, unirea partidelor extraparlamentare fără istorie și palmares la ora actuală este ireală. Soluția trebuie căutată în altă parte.

Ne punem speranța în alegător

Practica luptelor politice autohtone arată că singura cale verificată și fezabilă de solidarizare a forțelor naționale, democratice și europene este coagularea electoratului în jurul unui actor politic cu șanse mari de reușită.

De unde și concluzia că ne putem pune speranța doar în alegător. În luciditatea, discernământul și bunul său simț. În capacitatea lui de a vota rațional.

Așa s-a întâmplat în alegerile locale din 2007, când electoratul de dreapta din Chișinău a optat pentru un candidat fără experiență, publicitate și resurse. Ulterior, după 2009, alegătorii s-au mobilizat exemplar pentru a maximiza ponderea electorală a trei partide democratice cu sorți de izbândă în confruntarea cu Partidul Comuniștilor.

Votul util

Însă electoratul trebuie ajutat. E nevoie să i se livreze informațiile și argumentele necesare pentru ca acesta să facă o alegere corectă și să aibă grijă ca votul său să fie util.

Pentru asta există tehnica votului inteligent. Altfel spus, după cum arătam și în editorialul anterior, alegătorul urmează să sprijine nu candidatul ideal, acesta ar putea să nu aibă șanse sau chiar să lipsească din cursă cu desăvârșire, ci concurentul cu mai multe posibilități decât confrății săi de idei de a-i învinge pe reprezentanții puterii actuale.

Numai așa se poate câștiga. Dacă îl vom aștepta pe Făt-Frumos din Lacrimă, dacă vom căuta un busuioc de pus la icoane, zadarnice vor fi toate eforturile noastre. Vom pierde ca de multe ori până acum.

De ce Octavian Țicu

A vota inteligent înseamnă a susține nu candidatul care ne este dragă mai mult, ci concurentul capabil să asigure victoria partidei naționale. Din acest punct de vedere, după cum scriam și luna trecută în acest colț de pagină, soluția optimă în Chișinău ar fi Octavian Țicu, candidatul Partidului Unității Naționale.

Petru Bogatu: Cum poate fi unită partida națională și democratică în Chișinău

Scris de Chișinău, România de Est (Basarabia) / Romanian Global News
Vineri, 04 Octombrie 2019

Dincolo de faptul că dovedește prestanță, are notorietate, față politică distinctă, fiind în stare să se impună prin forța cuvântului, el nu poartă nici povara unei administrări controversate a capitalei, ca Dorin Chirtoacă, nici cea a eșecului electoral, ca Valeriu Munteanu. Țîcu este singurul candidat unionist care îl poate învinge și pe Ceban, și pe Andrei Năstase.

Nu este pe placul tuturor, bineînțeles. Destui nu-i pot ierta episodul ACUM. Dar eu vă invit să votați inteligent, nu sentimental.

Pledoaria izvorâtă exclusiv din emoții nu ne folosește la nimic în cazul dat. E timpul să fim pragmatici.